

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617208533
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1617208533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. L., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, 901 01 Malacky, dieťa rodičov: matka - U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. S. XXXX/X, XXX XX Y. a otec - E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XXB, XXX XX Y., zastúpený advokátkou JUDr. Ester Bujnovskou, so sídlom Záhorácka 5478/18B, 901 01 Malacky, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 20.09.2018, č.k. 8P/286/2017-54, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 20.09.2018, č.k. 8P/286/2017-54 vo výroku I zvýšil výživné otca pre maloletú F. L., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 90 eur na sumu 170 eur mesačne, počnúc dňom 01.09.2017, ktoré je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Vo výroku II uložil otcovi povinnosť uhradiť ročné výživné za obdobie od 01.09.2017 do 20.09.2018 vo výške 910 eur k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku III zmenil rozsudok Okresného súdu Malacky, zo dňa 24.02.2015, č.k. 5C/54/2011-121 v časti výroku o výživnom pre maloletú F. v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.06.2015, č.k. 9Co/141/2015-155. Vo výroku IV rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 217 ods. 1, 2, § 231 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), čl. 41 ods. 4 prvej vety ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky a čl. 18 ods. 1, 2, 3 Dohovoru o právach dieťaťa zo dňa 20.11.1989 (publikovaného ako Oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 104/1991 Zb.), keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletú je dôvodný. Konštatoval, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k maloletej uplynuli viac ako 3 roky, počas ktorých u nej došlo k zmene pomerov, keď začala v septembri 2017 navštevovať prvý stupeň základnej školy, je staršia, fyzicky vyspelejšia, jej potreby vzhľadom na plynutie času primerane vzrástli. Mal za to, že pôvodne určené výživné vo výške 90 eur mesačne už v súčasnosti, a to nielen s poukazom na vek a vývoj maloletej, ale aj

s poukazom na rast životných nákladov v spoločnosti vôbec, už nepokrýva ani jej základné potreby, keď takto určené výživné predstavuje príspevok otca na potreby maloletej vo výške 3 eurá na deň, z ktorej sumy matka nie je schopná zabezpečiť ani len základné potraviny pre maloletú, nieto ostatné potreby na jej všestranný rozvoj, zahŕňajúci nielen jej výživu, ale aj jej kultúrne, športové a iné spoločenské potreby. Zdôraznil, že výživné v pôvodnej výške bolo určené pre dieťa vo veku 6 mesiacov, a teda nezohľadňovalo zmenu pomerov u maloletej pri nástupe do materskej školy. Konštatoval, že rozsudok o určení výživného bol vyhlásený v čase, keď maloletá F. mala 4 roky a obaja jej rodičia boli zamestnaní, pričom príjem matky bol v tom čase vyšší ako príjem otca, a to až do doby, keď sa matka stala nezamestnanou. Pri určení počiatku zvýšenia výživného posudzoval predovšetkým zmenu pomerov u maloletej od posledného rozhodnutia o výživnom, ku ktorej došlo ku dňu nástupu maloletej do 1. ročníka základnej školy v septembri 2017. Z tohto dôvodu výživné pre maloletú zvýšil odo dňa 01.09.2017, t.j. od nástupu maloletej na základnú školu v súlade s návrhom matky. Výšku výživného ustálil na základe zistených majetkových a príjmových pomerov, veku a zdravotného stavu obidvoch rodičov, zohľadnil dlhodobú osobnú starostlivosť matky o maloletú, vek maloletej, skutočnosť, že otec okrem výživného určeného súdom na jej výživu iným spôsobom neprispieva, s výnimkou príspevku vo výške 10 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku o určení výživného, ktorý je zanedbateľný, keďže otec do tej doby prispieval na výživu maloletej iba minimálnym výživným vo výške 35 - 50 eur, ako aj skutočnosť, že maloletá začala navštevovať základnú školu. Preskúmaním majetkových a zárobkových pomerov ako aj schopností a možnosti obidvoch rodičov mal za preukázané, že matka, ktorá sa o maloletú osobne stará, nie je zamestnaná, odo dňa 17.02.2018 je práceneschopná, poberá nemocenské dávky v priemernej výške 729,48 eur, keď pred dvomi mesiacmi absolvovala operáciu chrbtice, okrem maloletej nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť, žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani iný majetok väčšej hodnoty. Zistil, že otec je zamestnaný v spoločnosti RF, spol. s r.o., kde dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1 084 eur, je vlastníkom bytu a súčasne má ďalšiu vyživovaciu povinnosť ku svojmu plnoletému synovi E. Y., nar. XX.XX.XXXX. Konštatoval, že u matky došlo k zmene pomerov z dôvodu zhoršenia jej zdravotného stavu, v ktorého dôsledku dlhodobo nie je schopná vykonávať žiadne zamestnanie, kým otec je zdravý a schopný dosahovať pravidelný príjem, a zároveň u neho došlo k zvýšeniu príjmu na takmer dvojnásobok oproti stavu v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom pre maloletú. Vo vzťahu k námietkam otca, že tento na výživu svojho plnoletého syna prispieva sumou nižšou ako matka požaduje pre maloletú, poukázal na skutočnosť, že otec podľa vlastného vyjadrenia plnoletému E. bez výhrad prispieva aj na jednotlivé výdavky, ktoré mu vznikajú, a to vždy na základe oznámenia matky E., kým maloletej prispieva nad rámec súdom určeného výživného výlučne sumou 10 Eur mesačne a nič iné navyše jej nedáva. Postoj otca k maloletej podľa jeho názoru dokumentuje aj skutočnosť, že aj keď tento minimálne od doručenia znaleckého posudku v roku 2013 vedel, že je biologickým otcom maloletej, túto skutočnosť neuznal, súd jeho otcovstvo musel určiť, do právoplatnosti rozsudku o určení jeho otcovstva k maloletej v časti určenia výživného prispieval na maloletú iba minimálnym výživným, doteraz jej ešte nesplatil zročné výživné, aj keď podľa vlastného vyjadrenia o tejto možnosti uvažoval, a celú starostlivosť o maloletú ponechal na matke. Vyjadrenie otca, že sa s maloletou radšej nestretáva, aby nenarobil väčšie škody, vyhodnotil prinajmenšom ako diskutabilné, keď v prípade skutočného záujmu o stretávanie sa s maloletou mohol otec už pri prvotnej úprave výkonu rodičovských práv a povinností požiadať o úpravu styku s maloletou, resp. mohol neskôr podať samostatný návrh na úpravu styku s ňou, čo však neurobil. Hodnotiac dôkazy jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach konštatoval, že nárok maloletej na zvýšenie výživného mal dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním. Považoval za nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene okolností najmä na strane maloletej, ktoré zakladajú nárok na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Upozornil, že sa nejedná iba o zmenu vo forme nástupu maloletej na základnú školu spojenú so zvýšenými výdavkami, ale najmä o celkovú vývojovú zmenu maloletej, ktorá je staršia, jej potreby sú v súčasnosti vzhľadom na jej vek vyššie, zvýšili sa náklady na jej ošatenie a stravu, hygienu, ako aj výdavky spojené s jej zhoršeným zrakom. Preto výživné pre maloletú zvýšil na sumu 170 Eur mesačne požadovanú matkou. Bol toho názoru, že z uvedenej sumy, zo svojho príjmu ako aj z príspevkov štátu bude mať matka dostatok prostriedkov na pokrytie zvýšených nárokov maloletej, pričom svoju vyživovaciu povinnosť ešte stále vo veľkej miere plní prostredníctvom svojej osobnej starostlivosti o ňu. Vzhľadom k výške určeného výživného a dobe jeho určenia stanovil aj výšku zročného výživného pre maloletú v sume 1 040 eur, do ktorej následne započítal finančné plnenie otca pre maloletú nad rámec doposiaľ určeného výživného vo výške 130 eur. Zročné výživné pre maloletú v konečnej výške 910 eur uložil otcovi uhradiť s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 2, 3 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výrokov I, II a III podal v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie otec, navrhujúc odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytkol, že nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods.1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm. h) CSP). Mal za to, že napadnutý rozsudok nezodpovedá zákonným kritériám na určenie primeranej výšky výživného a je nedostatočne odôvodnený. Nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie ani s ním určenou výškou výživného v sume 170 eur, ktorá vychádza výlučne z návrhu matky a jednostranne vyhodnotených dôkazov. Suma výživného určená súdom prvého stupňa podľa jeho názoru nekorešponduje s jeho zárobkovými možnosťami a schopnosťami ani s jeho majetkovými pomermi. Namietal, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy ním predložené potvrdenie o jeho príjme za obdobie od januára 2016 do júla 2018, v zmysle ktorého jeho priemerný čistý mesačný príjem za rok 2018 predstavuje sumu 994,27 eur. Súdu prvej inštancie ďalej vytkol nedostatočné vyhodnotenie jeho vyživovacej povinnosti voči jeho plnoletému synovi E., ktorý ešte študuje a na ktorého výživu prispieva na základe dohody s jeho matkou sumou 150 eur mesačne, kým výživné pre maloletú plní vo výške 100 eur mesačne spolu so splátkou zročného výživného vo výške 20 eur. Uviedol, že nemá žiaden majetok, keď aj byt, ktorý si kúpil, je záuverovaný na dlhé obdobie, pričom jeho mesačná splátka úveru predstavuje sumu 204,83 eur a jeho náklady spojené s užívaním bytu sú vo výške 85 eur. Poukázal na skutočnosť, že po započítaní výživného určeného súdom prvej inštancie by jeho mesačné náklady, vrátane jeho ďalšej vyživovacej povinnosti a bývania, tvorili sumu 610 eur, v ktorej nie sú započítané jeho výdavky na stravu, hygienu, ošatenie, kultúru, šport a pod., na čo by mu zostala suma cca 300 eur mesačne, a teda jeho súčasný mesačný príjem mu neumožňuje bez ďalších problémov poskytovať maloletej výživné vo výške 170 eur a súčasne jednorazovo zaplatiť zročné výživné v sume 910 eur. Súd prvej inštancie mal podľa jeho názoru zohľadniť, že jeho možnosti a schopnosti sú obmedzené, a rozhodnúť tak, že jeho vyživovacia povinnosť bude pokrývať len základné potreby maloletej. Mal za to, že u maloletej od poslednej úpravy výživného, od ktorej uplynuli asi 3 roky, nedošlo okrem jej nástupu na základnú školu k žiadnej podstatnej zmene pomerov. Vzhľadom na to, že maloletá v súčasnosti navštevuje 1. ročník základnej školy, nemá zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť a nevenuje sa športovým ani iným záujmovým krúžkom, ktoré by boli finančne zaťažujúce, výška výživného určená súdom prvej inštancie nezodpovedá oprávneným potrebám maloletej. Namietal tiež, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy o príjmoch matky, vrátane nemocenských dávok, ktoré táto zdokladovala vo výške 739 eur mesačne, čo je príjem len asi o 200 eur nižší než jeho mesačný príjem, pričom matka okrem toho poberá prídavok na dieťa. Podľa jeho názoru mal súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného vychádzať z toho, že životné minimum na jedno nezaopatrené dieťa je stanovené s účinnosťou od 01.07.2018 sumou 93,61 eur, ktorú by malo mať prinajmenšom každé dieťa mesačne k dispozícii od obidvoch rodičov. Zdôraznil, že aj matka má povinnosť podieľať sa na výžive maloletej adekvátnou čiastkou svojho príjmu, ktorá v jej prípade predstavuje sumu približne 100 eur mesačne, aj keď túto pri zabezpečovaní osobnej starostlivosti o maloletú z jej strany nie je potrebné výrokom súdu konštatovať, hoci jej mieru je potrebné zohľadniť.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že s daným odvolaním nesúhlasí. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Mal za to, že výška výživného určená súdom prvej inštancie zohľadňuje potreby maloletej a je v jej záujme.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré ako správne poukázal.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto potrebné zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnostiam a majetkové pomery rodičov.

9. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloletú z hľadiska jej súčasných odôvodnených potrieb, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloletá plne odkázaná, a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine), porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom rozsudkom Okresného súdu Malacky, zo dňa 24.02.2015, č.k. 5C/54/2011-121.

10. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním je aj odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie toho názoru, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo na strane maloletej k zmene pomerov, ktorú je potrebné premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane maloletej, túto súd prvej inštancie správne ustálil, správne určil rozsah zmeny pomerov vyčíslených matkou. Rovnako správne ustálil aj počiatok zmeny pomerov na strane maloletej porovnaním obdobia posledného rozhodnutia súdu o výživnom s obdobím školského roka 2017/2018, v ktorom maloletá nastúpila do 1. ročníka základnej školy, pričom táto skutočnosť ani nebola v konaní sporná. Odvolací súd dáva do pozornosti otca, že nemožno považovať za sporné zvyšovanie potrieb maloletého dieťaťa jeho vekom a rastom životných nákladov, pričom v danej prejednávanej veci okrem bežného zvýšenia potrieb maloletej u tejto došlo aj k výraznej zmene pomerov spojených so zvýšením finančných výdavkov v súvislosti s jej nástupom na povinnú školskú dochádzku v školskom roku 2017/2018. Touto okolnosťou došlo okrem zvýšenia bežných odôvodnených potrieb aj k zmene charakteru výdavkov spojených s platením priamych poplatkov v škole, nákupom školských potrieb, platenia akcií poriadaných školou či mimoškolských záujmových aktivít a pod. S námietkou otca, že maloletá nemá zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť a nevenuje sa záujmovým krúžkom, ktoré by boli finančne zaťažujúce, sa odvolací súd nemohol stotožniť, keď v konaní boli preukázané zvýšené výdavky maloletej súvisiace s jej zhoršeným zrakom ako aj návšteva spoplatneného záujmového krúžku maloletou. Otec starostlivosť a výchovu maloletej osobne nezabezpečuje, preto je potrebné povedať, že za takejto situácie osobná starostlivosť matky o maloletú naďalej čiastočne nahrádza jej povinnosť finančne prispievať na jej výživu, a rovnako to znamená, že zvýšenú časť krytia odôvodnených potrieb maloletej musí zabezpečiť otec. Pokiaľ ide o možnosti a schopnosti otca, tieto súd prvej inštancie správne vyhodnotil a tieto sú aj podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé na pokrytie zvýšených odôvodnených potrieb maloletej, ktorých rozsah súd správne premietol do výšky zvýšeného výživného. Námietku otca týkajúcu sa nesprávneho vyčíslenia jeho priemerného čistého mesačného príjmu za obdobie od januára do júla 2018, odvolací súd nevyhodnotil ako dôvodnú, keď z otcom predloženého potvrdenia o príjme je zrejmé, že úhrn jeho čistých príjmov za uvedené obdobie predstavuje sumu 7 589,64 eur, a teda jeho priemerný čistý mesačný príjem za prvý polrok roka 2018 bol vo výške 1 084,23 eur, z ktorej sumy súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní aj vychádzal. V súvislosti s námietkou otca o tom, že súd prvej inštancie v konaní dostatočne nezohľadnil jeho vyživovaciu povinnosť k jeho plnoletému synovi, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie pri určení výšky výživného pre maloletú zohľadnil ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca v primeranej miere. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetný záver korešponduje s právom maloletého dieťaťa, ktoré má zo zákona nárok na primerané výživné zo strany rodičov, pričom ochrana záujmov maloletého dieťaťa je v konaní starostlivosti o maloleté dieťa zo strany súdu prioritná, a to aj na úkor práv rodičov. Správne súd prvej inštancie neprihliadol na otcom tvrdené okolnosti o existencii

jeho nesplatených finančných záväzkov, ktoré v žiadnom prípade nemôžu byť právnou skutočnosťou vyhodnotenou v neprospech maloletej. V danom prípade, matkou vyčíslené výdavky na odôvodnené potreby maloletej aj odvolací súd považuje za primerané, na ktorých sa otec aj pri zvýšenom výživnom bude podieľať iba pomerne. S námietkou otca, ktorý súdu prvej inštancie vytkol nesprávne vyhodnotenie dôkazov o príjmoch matky, sa odvolací súd nestotožnil, keď súd prvej inštancie pri vyčíslení príjmov matky vychádzal z predložených potvrdení o príjme, resp. o vyplatení nemocenských dávok matke, pričom z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je celkom zjavné, že súd prvej inštancie pri hodnotení schopností, možností a majetkových pomerov matky na dané príjmy prihliadal. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd uzatvára, že na skutočnosti uvedené otcom v jeho odvolaní, ktoré pri svojom rozhodnutí súd prvej inštancie zohľadnil a aj správne vyhodnotil, nemožno prihliadať a považovať ich za dôvody na zrušenie, resp. zmenu napadnutého rozhodnutia.

11. Určená výška výživného na maloletú podľa názoru odvolacieho súdu spĺňa za daného zisteného stavu kritériá rozhodné pre určovanie výživného pre maloleté deti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).